

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2921/2560

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงพระนครศรีอยุธยาโจทก์ นางสุภาดา สุขสมสังข์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 216,

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ.

มาตรา 78, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยฎีกาว่า จำเลยให้การรับสารภาพเนื่องจากประสงค์จะใช้หนี้เงินกู้ยืมแก่ผู้เสียหาย ความจริงจำเลยกู้ยืมเงินผู้เสียหายแทนบุคคลอื่น ส่วนโฉนดที่ดินที่จำเลยมอบให้ผู้เสียหายมิใช่การให้หลักประกันในการจำนอง จำนำ หรือบุริมสิทธิ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังตามฟ้องว่า จำเลยหลอกลวง ก. ผู้เสียหาย โดยนำโฉนดที่ดินที่ถูกยกเลิกเนื่องจากจำเลยได้ขอยกใบแทนโฉนดที่ดินฉบับใหม่และนำไปจดทะเบียนขายฝากแก่ผู้อื่นแล้ว ส่งมอบให้ผู้เสียหายเพื่อเป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากผู้เสียหาย ทำให้ผู้เสียหายหลงเชื่อส่งมอบเงิน 510,000 บาท ให้แก่จำเลย จำเลยเพี้ยยกข้อเท็จจริงดังกล่าวขึ้นในชั้นฎีกา จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นตาม ป.วิ.พ. มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 เท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค 1 ไม่ได้วินิจฉัยในข้อเท็จจริงดังกล่าว จำเลยจึงไม่อาจยกข้อเท็จจริงดังกล่าวขึ้นฎีกาได้ เพราะไม่เป็นการคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา 216 ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 มาตรา 4 ถือเป็นฎีกาที่ไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 ให้จำเลยคืนเงิน 510,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 จำคุก 3 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน ส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยคืนเงิน 510,000 บาท แก่ผู้เสียหาย ปรากฏว่าผู้เสียหายติดใจเรียกร้องจากจำเลย 450,000 บาท และจำเลยได้ชำระคืนมาให้แล้ว 10,000 บาท จึงให้จำเลยคืนเงิน 440,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลย 1 ปี เมื่อลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่งแล้ว คงจำคุก 6 เดือน ให้จำเลยคืนเงิน 200,000 บาท แก่ผู้เสียหาย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยให้การรับสารภาพเนื่องจากประสงค์จะใช้หนี้เงินกู้ยืมแก่ผู้เสียหายให้เสร็จไป ความจริงจำเลยกู้ยืมเงินผู้เสียหายแทนบุคคลอื่นที่ต้องการนำเงินไปจ่ายค่ารักษาพยาบาลมารดา แต่ผู้เสียหายไม่กล้าให้ยืมโดยให้จำเลยกู้ยืมเงินแทน จำเลยไม่ได้นำเงินนั้นไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ส่วนโฉนดที่ดินที่จำเลยแจ้งขายและนำไปมอบให้ผู้เสียหายยึดถือไว้ก็มีใช้การให้หลักประกันในการจำนอง จำนำ หรือบุริมสิทธิอื่นในทำนองเดียวกัน ผู้เสียหายไม่มีสิทธิบังคับเอาที่ที่ดินตามโฉนดที่ดินที่จำเลยมอบให้ หากจำเลยผิพนัดผู้เสียหายสามารถบังคับในทางแพ่งเอาที่ทรัพย์สินอื่นของจำเลยได้อยู่แล้ว ผู้เสียหายจึงไม่ได้รับความเสียหาย ทำนองว่า

การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดตามฟ้องนั้น เห็นว่า จำเลยให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังตามฟ้องว่า จำเลยหลอกลวงนางเกวลิน ผู้เสียหาย โดยนำโฉนดที่ดินเลขที่ 31696 ตำบลบางยี่โท อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ถูกยกเลิกไปเนื่องจากจำเลยได้ขอยกใบแทนโฉนดที่ดินฉบับใหม่และนำไปจดทะเบียนขายฝากแก่ผู้อื่นแล้ว ส่งมอบให้ผู้เสียหายเพื่อเป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากผู้เสียหาย ทำให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ ส่งมอบเงิน 510,000 บาทให้แก่จำเลย จำเลยเพียงยกข้อเท็จจริงดังกล่าวขึ้นในชั้นฎีกา จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 เท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค 1 ไม่ได้วินิจฉัยในข้อเท็จจริงดังกล่าว จำเลยจึงไม่อาจยกข้อเท็จจริงดังกล่าวขึ้นฎีกาได้ เพราะไม่เป็นการคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 มาตรา 4 ถือเป็นฎีกาที่ไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย อนึ่ง ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2560 มาตรา 4 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 341 และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน ปรากฏว่าโทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษจำคุกเท่ากัน ส่วนโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษปรับสูงกว่าโทษปรับตามกฎหมายเดิม กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย พิพากษายืน

องค์คณะ

วันชัย ศศิโรจน์ · จินดา ปันทะโชติ · เฉลิมชัย ศรีชัยเลิศพานิช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2921/2560>